

ข้อพึงระวังในการพิจารณาความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

■ นำเสนอเมื่อ 1 ธ.ค. 2557

สวัสดีค่ะ เพื่อนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกท่าน
ในการพิจารณาความผิดวินัยผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชาและ/หรือ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา
โดยเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ที่ผานๆ มา นั้น
ยังมีบางเขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาโดยผิดหลงหรือไม่ถูกต้อง
เพื่อเป็นข้อเตือนใจในการพิจารณาให้ถูกต้องตามกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรี
วันนี้เราจะมาคุยเกี่ยวกับเรื่องนี้กันค่ะ

การพิจารณาความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
หลายท่านคงทราบดีแล้วว่าต้องพิจารณาปัญหาของกฎหมายให้ครบองค์ประกอบของความผิดฐานทุจริต กล่าวคือ
ผู้กระทำต้อง 1) มีหน้าที่ราชการ 2) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ 3)
เพื่อตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ และ 4) มีเจตนาทุจริต ซึ่งผู้กระทำต้องมีเจตจิตหรือจิตอันชั่วร้าย
คิดเป็นโจร ส่วนในปัญหาขอเท็จจริงก็ต้องมีพยานหลักฐานโดยชัดแจ้ง
เมื่อเป็นดังนี้แล้วจึงปรับฐานความผิดวินัยเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 84
วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547
ซึ่งความผิดวินัยอย่างร้ายแรงมีโทษสองสถานคือ ปลดออกหรือไล่ออก
แต่โดยที่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการนับเป็นเรื่องร้ายแรงมาก
ซึ่งทางราชการไม่พึงประสงค์ที่จะให้บุคคลที่ประพฤติเช่นนั้นอยู่ในราชการ
จึงมีมติคณะรัฐมนตรีแจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว 234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536
สรุปได้ว่า การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใด
ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นโทษปลดออกจากราชการ นั่นคือจำต้องไล่ออกจากราชการสถานเดียว

ดิฉันขอเรียนว่า ยังพบผู้บังคับบัญชาผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจำนวนหนึ่ง
เมื่อตรวจพิจารณาสำนวนการสอบสวนที่คณะกรรมการสอบสวนเสนอให้ลงโทษไล่ออกฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
ผู้บังคับบัญชาเห็นชอบว่าเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามที่คณะกรรมการสอบสวนเสนอ
แต่กลับมีความเห็นเสนอ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา ให้มีมติลงโทษปลดผู้กระทำผิดออกจากราชการ และ
อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาที่มีมติใหญ่โทษปลดผู้กระทำผิดคนนั้นออกจากราชการ ตามมาตรา 84 วรรคสาม
ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งไม่ต้องด้วยมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว
ทำให้ผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้รับเงินบำเหน็จหรือบำนาญไปพร้อมกับการถูกปลดออก
จึงทำให้นโยบายการปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบไม่อาจสัมฤทธิ์ผลได้โดยแท้ และดิฉันอยากเรียนย้ำเตือนว่า
ในส่วนของผู้บังคับบัญชาและ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา ผู้พิจารณาอาจมีความผิดวินัยเสียเองได้
เพราะการเป็นข้าราชการจะต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี
หรือนโยบายของรัฐบาล และไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอีกด้วย ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ดังนั้น การพิจารณาความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการจำต้องพิจารณาด้วยความละเอียดถี่ถ้วน
ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของทางราชการ อนึ่ง หากพิจารณาแล้วขอเท็จจริงไม่ปรากฏพยานหลักฐานโดยชัดแจ้ง
หรือไม่ครบองค์ประกอบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการแล้ว
ก็ไม่จำเป็นต้องปรับบทลงโทษฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่กรณีอาจเป็นความผิดฐานอื่นๆ ได้ เช่น
กรณีปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ,
กรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นต้น

หากพิจารณาแล้วชัดเจนทั้งปัญหาข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงแล้วผู้กระทำผิดทุจริตต่อหน้าที่ราชการต้องลงโทษไ
ลออกจากราชการเท่านั้น
เพื่อประโยชน์ของทางราชการและช่วยกันจัดปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบในวงราชการให้หมดไป
แล้วพบกันใหม่วันจันทร์หน้าคะ

ศิริพร กิจเกื้อกูล

เลขาธิการ ก.ค.ศ.

ที่มา : [มติชน](#) ฉบับวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2557